

หัวข้อวิจัย พัฒนาแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี แบบ 2W3P บูรณาการบนพื้นฐานวัฒนธรรมถิ่นาน
รายวิชาภาษาเกาหลี 2 รหัส ต31202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การซื้อขาย 물건 사기
ผู้ศึกษา นางสาวศิริวรรณ ไชยมนตรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี แบบ 2W3P เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารเกาหลีโดยใช้แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญ ด้วยแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี แบบ 2W3P เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารเกาหลีโดยใช้แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 3) เพื่อพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี แบบ 2W3P เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารเกาหลีโดยใช้แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี แบบ 2W3P เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารเกาหลีโดยใช้แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ระบุกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นวัตกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 1 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า

ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอน เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารโดยใช้แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ด้วยวิธีการสอนแบบ 2W3P มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.25/85.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) นักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำศัพท์ได้ตรงกับรูปภาพที่กำหนด และสามารถนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการพูดสื่อสารตามสถานการณ์ที่กำหนดได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก